

TABOR

Gazetka niedzielna

Parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

42-440 Ogrodzieniec, ul. Kościuszki 33

tel. 699-189-130

tabor.ogrodzieniec@op.pl

www.parafia.ogrodzieniec.pl

W NUMERZE

- ❖ W trosce o umiłowanie Eucharystii – cz. 22: Specjalność Uczty
- ❖ Sierpień miesiącem trzeźwości

KALENDARIUM

- 4 sierpnia Wspomnienie świętego Jana Marii Vianneya;
- 6 sierpnia Święto Przemienienia Pańskiego**
– odpust parafialny;
- 7 sierpnia Pierwszy czwartek miesiąca;
- 8 sierpnia Święto rocznicy poświęcenia Bazyliki Katedralnej w Sosnowcu;**
- 9 sierpnia Święto świętej Teresy Benedykty od Krzyża, patronki Europy;**
- 10 sierpnia Wyjście pieszej pielgrzymki na Jasną Górę.

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Jedli wszyscy do sytości i zebrano z tego, co pozostało, dwanaście pełnych koszy ułomków.

M 14, 20

Wśród wszystkich dzieł dokonanych przez Jezusa Chrystusa cudowne pomnożenie chleba miało bez wątpienia najwięcej świadków („około pięciu tysięcy mężczyzn, nie licząc kobiet i dzieci”). A jednak wszystko odbyło się jakby niepostrzeżenie. Tylko uczniowie wiedzieli, że chlebow jest pięć i zaledwie dwie ryby. Rzesze ludzkie prawdopodobnie sądziły, że skoro uczniowie za darmo dają chleb, to widocznie mają go pod dostatkiem. Dziś by się powiedziało: z takim towarzystwem warto trzymać. I tę okoliczność mógł Jezus wykorzystać. Natomiast znaleźli się – jak to w życiu bywa – zwolennicy Jezusa zaopatrzeniowca. Tymczasem jedynie On zauważył, że rzesza nie dostrzegła głębszego, religijnego wymiaru tego znaku, wskazującego na jego Boską moc.

Chrystus wiedział, że oprócz głodu ciała jest jeszcze duchowy głód słuchania słów Boga. Kazał ludziom pozostać. Wtedy bowiem urzeczywistniła się

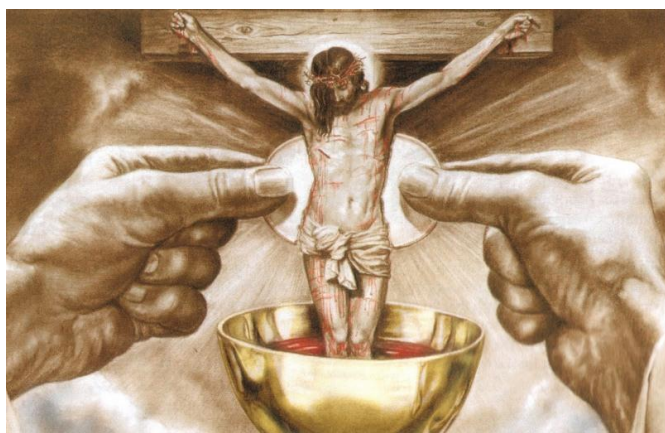
na oczach tamtych ludzi Boża obietnica, zapisana u proroka Izajasza, którą słyszeliśmy w pierwszym czytaniu: „Nakłońcie wasze ucho i przyjdźcie do mnie, posłuchajcie mnie, a dusza wasza żyć będzie”. Ilu ludzi cudownie nakarmionych chlebem pochyliło w tym dniu swe ucho, by nakarmić również duszę?

Natomiast, spośród wszystkich duchowych głodów człowieka najbardziej daje o sobie znać głód miłości. Są oczywiście w życiu człowieka chwile, w których myśli tylko o chlebie. Dość szybko jednak zauważamy, że „nie samym chlebem żyje człowiek”, że nie wystarczy tylko „coś zjeść”, ale trzeba jeszcze „kogoś spotkać”.

Źle, gdy głodny człowiek wydaje pieniądze „na to, co nie jest chlebem”. Doświadczenie uczy, że ktoś taki nie wyda tych pieniędzy ani na słowo prawdy, ani na prawdziwą miłość, której – wbrew złudzeniom niektórych – za pieniądze i tak kupić nie można. Dlatego to, Chrystus oferuje nam zaspokojenie naszych wszystkich szczerze ludzkich głodów, a ceną jest tu wierność „miłości Chrystusowej” i trwanie w Jego łasce.

Specjalność Uczty

Nie ulega wątpliwości, że największa uwaga i skupienie ogarnia uczestniczących we Mszy świętej w chwili przeistoczenia. Tradycja wieków uczyniła bowiem z tego momentu okazję do publicznej adoracji sakramentu Ciała i Krwi Chrystusa. Uczyniła do tego stopnia, że nawet samo przeistoczenie ukryło się w cieniu podniesienia, obwieszczanego głosem dzwonka i szumem zginanych kolan. Taką formę pobożności wypracowała tradycja, podyktowała ją wiara i adoracyjne podejście do Eucharystii. Nam trzeba natomiast dostrzec miejsce Przeistoczenia w czasie świętej Uczty.

Chodzi o to, by usłyszeć słowa Jezusa: „Bierzcie i jedzcie”, czyli by usłyszeć Jego wezwanie do Uczty. W Wieczerniku było przeistoczenie, ale nie było podniesienia. Jezus nie powiedział: „padnijcie na kolana”, ale: „bierzcie i jedzcie”. Odkrywając ewangeliczne znaczenie Mszy świętej trzeba dostrzec w momencie przeistoczenia aż trzy fakty. Pierwszym jest obecność Chrystusa przy stole w osobie kapłana; drugim postawienie przez Jezusa na stole Boskiego pokarmu i napoju, czyli Jego obecność na stole; trzecim jest Jego wezwanie do spożywania tego pokarmu. Podniesienie konsekrowanych postaci usunęło w cień pierwszy i trzeci fakt, a skoncentrowało uwagę jedynie na drugim. Tymczasem dla zrozumienia tej świętej Uczty wielkie znaczenie posiada dostrzeżenie Gospodarza i usłyszenie Jego wezwania do jedzenia.

Kiedyś pewien kapłan w niewielkim gronie osób odtworzył w formie zwykłej wieczerzy wieczernikową Paschę. Uczestnicy byli bardzo przejęci przeżyciem tej żydowskiej uczty wspomnień, a jeden z nich po kilku miesiącach wyznał, że dopiero od tego spotkania zaczyna rozumieć, czym w planach Jezusa jest Msza święta. Gest łamanego chleba połączony z wyjaśnieniem, że wtedy Jezus wypowiedział słowa: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje za was wydane”, jasno dotarł do jego świadomości,

ponieważ dostrzegł przy stole obecnego w kapłanie Chrystusa. Dotąd widział jedynie chleb i kielich, a odtąd przede wszystkim widzi obecnego w kapłanie Chrystusa. Właśnie wtedy zrozumiał, że Chrystus posługuje się kapłanem, że jest to człowiek wybrany, który w czasie przeistoczenia oddaje Chrystusowi swoje ręce, oczy, usta, by zebrani przy stole goście mogli przeżyć tajemnicę Wieczernika. W tym momencie kapłan występuje wobec ludu jako przedstawiciel Chrystusa, a naśladując Jego gesty i wypowiadając Jego słowa dokonuje Jego dzieła. Chleb w rękach kapłana zamienia się nie w ciało kapłana, lecz w Ciało Chrystusa. Dokonuje się to w kontekście wspomnienia, ale wspomnienia uobecniającego wielką rzeczywistość Wieczernika. Przeistoczenie to ważny moment Uczty, w którym sam Bóg stawia na stole swój Boski pokarm. Czyni to przez przemienienie pokarmu, jaki do Uczty przygotowali goście. Nie podaje jakiegось dodatkowego pokarmu, lecz chleb, będący pokarmem dla ciała, czyni równocześnie pokarmem dla życia wiecznego.

W Uczcie Jezusa Chrystusa jest to wydarzenie niezwykle ważne. Oto bowiem sam Gospodarz zaprasza swoich gości do spożycia Boskiego pokarmu. Stawia na stole Chleb dający życie wieczne i częstuje kielichem Krwi Nowego Przymierza. Odtąd wszystko, co się dzieje przy stole, koncentruje się na tym Boskim pokarmie. Jest to wydarzenie tak niepojęte, że z pokorą należy wypowiadać słowa: „Oto wielka tajemnica wiary”.

Znamienna jest odpowiedź współuczestników Uczty. Są to pierwsze ich słowa, będące reakcją na zaproszenie Chrystusa do spożywania Jego Ciała: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale”. Jest to również wyznanie wiary w Jego obecność przy stole i na stole ofiarnym. Stąd to bezpośrednie odniesienie do Jezusa. Oni mówią jak do kogoś, kto jest z nimi: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu” dowodząc, iż pamiętają, że stanowią wspólnotę wspominającą śmierć, zmartwychwstanie i wspólnotę oczekującą na powtórne przyjście Jezusa.

Większość ludzi, przychodzących do kościoła, w czasie podniesienia zgina kolana przed Najświętszym Sakramentem. Adoracyjne uczestnictwo we Mszy świętej ma swoją wartość. Zgięte kolano przed Bogiem jest zawsze wyznaniem wiary i jakimś liczeniem się ze Stwórcą. Nie chodzi o to, by pomniejszyć wagę podniesienia, lecz by dowartościować w sercach tych, którzy tego szukają, wagę przeistoczenia jako wezwania Jezusa do Uczty. Takie jest podejście ewangeliczne.

Sierpień miesiącem trzeźwości

Tradycyjnie już każdego roku miesiąc sierpień jest ogłaszany przez Kościół w Polsce miesiącem trzeźwości. By nie zatracić wyjątkowości tego miesiąca Kościół w Polsce wzywa nas, abyśmy uwolnili się od plagi pijaństwa poprzez całkowitą abstynencję podejmowaną na jeden miesiąc.

We współczesnym świecie człowiek narażony jest na wiele różnych niebezpieczeństw. Mówi się dzisiaj wiele o degradacji naturalnego środowiska człowieka, o chorobach takich, jak zawały serca spowodowane szaleńczym trybem życia, AIDS, narkomania czy ostatnio terrorizm. Boimy się zagrożeń, które przychodzą z zewnątrz, ale także naszego ludzkiego intelektu. Ciągły strach, niepewność jutra i ciągła pogoń za „czymś nieokreślonym” powoduje, że wielu z nas sięga po środki, które pomogą zapomnieć o tym, co nas czeka, a z czym sami nie jesteśmy sobie w stanie poradzić.

Żyjąc w takich warunkach wielu szuka środowisk lub środków, które pomogą wyrwać się z tego obłądnego, zakłętą koła. Takie środowiska tworzą sekty, które poprzez odpowiednie techniki doprowadzają swoją ofiarę do całkowitego uzależnienia od siebie. Innym, nie mniej groźnym zagrożeniem jest sięganie po wszelkiego rodzaju używki takie jak alkohole, narkotyki czy papierosy. Źle pojęta miłość, brak miłości w rodzinie, rozczytywanie się w pornografii lub oglądanie prowadzi do uzależnienia od seksu. Współczesny człowiek charakteryzuje się również szukaniem wrażeń w różnego rodzaju dziedzinach życia, które wymagają ryzyka. Stąd powstają uzależnienia od hazardu.

Po wyborze na stolicę piotrową ks. kard. Karol Wojtyła w pożegnalnym przemówieniu powiedział do Polaków m. in. „Proszę was, abyście się przeciw-

stawiali wszystkiemu co uwłacza ludzkiej godności, poniża obyczaje zdrowego społeczeństwa, co czasem może aż zagrażać jego egzystencji i dobru wspólnemu”.

Przewodnikiem po współczesnym świecie jest Jezus Chrystus, który z miłości do mnie oddał swoje życie na drzewie Krzyża. Zbliżamy się do Niego poprzez uczestniczenie regularne w Eucharystii, którą zostawił w swoim Kościele. Wszyscy ci, którzy pracują z ludźmi uzależnionymi od różnych używek w tym od alkoholu doświadczają, jak wiele w ich życiu zmienia wiara w Chrystusa. Zmieniają siebie, swoje patrzenie na rzeczywistość, ale także zmieniają swoje nastawienie do innych ludzi. Także ich najbliższe środowiska, a więc rodziny przeobrażają się w „oazy” spokoju.

Śp. Marek Kotański, człowiek bez reszty oddany pracy na rzecz ludzi uzależnionych, w jednym z wywiadów mówił w ten sposób: „Jedyną siłą, która może ludzi uzależnionych rozpoznać i pokazać, że mają serca i znaleźć klucz do tego serca jest właśnie Jezus i nasza wiara. Bez Niego nic nie można zrobić”.

Odpowiedź chrześcijanina, a więc człowieka przyznającego się do Chrystusa i Jego Kościoła powinna w dzisiejszym świecie być jasna i czytelna. Nie można pozostać obojętnym na tragiczny los wielu pojedynczych osób i całych rodzin. Trzeba umieć z tymi ludźmi solidaryzować się w ich cierpieniu. Jedyńnym powodem naszego zaangażowania powinna być miłość na wzór tej, jakiej każdy z nas doświadcza od Chrystusa.

Czy są szanse, że w tym roku będzie lepiej niż w latach poprzednich? Na drogi wyjedzie mniej kierowców „po kielichu”? Mniej będzie awantur domowych i pijaków na ulicach? Smutne to, ale mało prawdopodobne. Jak to jest, że panuje u nas takie społeczne przyzwolenie na picie? Dlaczego bagatelizujemy jego skutki, a nawet traktujemy to jako okoliczność łągodzącą?

Alkohol pity w nadmiarze powoduje wiele krzywd i nieszczęść. Nie rozwiązuje żadnych problemów, a uzależniając od siebie – stwarza dodatkowo: co zrobić, aby się napić? Wszystkie pozostałe tylko się pogłębiają, choć w chwili upojenia z pewnością może udać się o nich zapomnieć. Za to po przebudzeniu może się okazać, że do świadomości dotrze to, co narozrabialiśmy. Zagłuszanie wyrzutów sumienia może być kolejnym pretekstem do wypicia i tak to się nakręca. Błędne koło. A co my możemy zrobić? Czy mogę coś zrobić? Modlić się? I rozejrzeć wokół, czy ktoś nie potrzebuje pomocy, a nie znajdując jej – może sięgnąć po „lekarstwo”?

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Po dniach pracy lub zasłużonego odpoczynku przybywamy na osobiste spotkanie z Tym, który powiedział: „nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych”. Tylko Jezus Chrystus może dać pokarm, który nie ginie. On i dziś woła: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a ja was pokrzepię”.

2. W środę, 6 sierpnia, obchodząc będziemy **Święto Przemienienia Pańskiego**, przypominające nam wydarzenie na górze Tabor, gdy Jezus ujawnił swoje bóstwo wobec trzech wybranych uczniów. W ten sposób pomógł im przyjąć w przyszłości prawdę o swoim zmartwychwstaniu. W naszej parafii jest to **Dzień Odpustu. Msze Święte o godzinie 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰ i 18⁰⁰** (Suma Odpustowa). Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian i gości. Za pobożny udział we Mszy św. w tym dniu uzyskać można odpust zupełny na zwyczajnych warunkach. Należy w tym celu być wolnym od przywiązania do jakiegokolwiek grzechu (nawet lekkiego), przebywać w stanie łaski uświęcającej, przyjąć Komunię Św. i pomodlić się w intencjach Ojca Świętego;

3. W tym tygodniu przypada:

- **pierwszy czwartek miesiąca** – dziękujemy za

dar Eucharystii i kapłaństwa; prosimy o nowe i święte powołania do pracy w Pańskiej Winnicy. O godz. 15⁰⁰ Msza św. w Cementowni.

4. W piątek, 8 sierpnia, przypada Święto Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Katedralnej w Sosnowcu.

5. W sobotę, 9 sierpnia, z Olkusza wyruszy **XXIII Diecezjalna Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę**. Nasza grupa dołączy do pielgrzymki w dniu następnym, tj. 10 sierpnia. Pielgrzymowanie rozpoczniemy od Mszy św. w Sanktuarium M.B. Skałkowej o godz. 8¹⁵. Nadal można się zapisywać. Koszt pielgrzymki: 60 zł (+15 zł autokar powrotny). Wszystkich wybierających się na pielgrzymkę zapraszamy na **spotkanie przedpielgrzymkowe** w czwartek, 7 sierpnia, po wieczornej Mszy św., tj. o godz. 18³⁰. Na spotkaniu tym m.in. rozdawane będą identyfikatory, śpiewniki, modlitewniki i chusty pielgrzymkowe. Obecność obowiązkowa. Zachęcamy również do duchowego pielgrzymowania osoby, które z różnych powodów nie mogą udać się na pielgrzymkę, a chcą duchowo przeżywać drogę do Częstochowy. Osoby takie również zapraszamy do przyścia w miarę możliwości na czwartkowe spotkanie.

6. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

4 – 10 sierpnia 2014 r.

4 sierpnia – poniedziałek

7⁰⁰ + Janusz Klimczyk – od brata Władysława.

18⁰⁰ + Józefa, Bolesław, Czesław, Kazimierz Molenda – od rodziny Molendów.

5 sierpnia – wtorek

7⁰⁰ + Stanisław Kuźniak – od Teresy i Tadeusza Molenda.

18⁰⁰ + Dariusz Firek – od rodzin Wesołowskich, Płoszaj, Piątek i Latacz.

6 sierpnia – środa – ŚWIĘTO PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO (odpust parafialny)

7⁰⁰ + Daniela, Czesław Trawiński; Stefania, Franciszek Kuśmierscy.

9⁰⁰ + Józef Piątek.

11⁰⁰ + Waldemar Borkowski; Jan, Marianna, Czesław, Maria Piwowarczyk.

18⁰⁰ + Marian, Bolesław, Emil Tomiczek.

7 sierpnia – czwartek

7⁰⁰ + Stanisława Kuźniak – od rodziny Molenda i Makowski.

18⁰⁰ + Szczepan Mieszczanek; Danuta Konopka.

8 sierpnia – piątek

7⁰⁰ + Stanisława Kuźniak – od rodziny Paleczek.

18⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

9 sierpnia – sobota

7⁰⁰ + Stanisława Kuźniak – od rodziny Popczyk.

18⁰⁰ + Marianna Kijas.

10 sierpnia – niedziela

7⁰⁰ + Zdzisław Kuźniak (21. r. śmierci); Helena, Edmund Ćmak; Antonina, Piotr Kuźniak.

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Katarzyny i Marcina Czernek w 1. r. ślubu.

11⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Haliny Gemza (60. r. urodzin) i Tadeusza Gemza (59. r. urodzin).

18⁰⁰ + Władysław (17. r. śmierci), Janina Woźniak.

